PREPORUKE

PREPORUKA KOMISIJE (EU) 2022/822

od 18. svibnja 2022.

o ubrzavanju postupaka izdavanja dozvola za projekte u području energije iz obnovljivih izvora i pojednostavnjenju sklapanja ugovora o kupnji energije

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 292.,

budući da:

(1) Energija iz obnovljivih izvora ključni je element prelaska na čistu energiju koji je potreban za postizanje ciljeva europskog zelenog plana, osiguravanje pristupačnosti energije i smanjenje ovisnosti Unije o fosilnim gorivima i uvozu energije.

(2) Energija iz obnovljivih izvora ima višestruke koristi za građane Unije: pridonosi borbi protiv klimatskih promjena, pomaže u zaštiti našeg okoliša, stvara rast i radna mjesta te pridonosi vodećem položaju Unije u području tehnologije i industrije i jača otpornost gospodarstva Unije.

(3) Energetski sektor odgovoran je za više od 75 % ukupnih emisija stakleničkih plinova u Uniji. Stoga je ubrzavanje proizvodnje energije razvijanjem i uspostavljanjem postrojenja za proizvodnju energije iz obnovljivih izvora ključno kako bi Unija ostvarila svoj cilj za 2030. u pogledu energije iz obnovljivih izvora i kako bi se pridonijelo postizanju Unijinog cilja smanjenja emisija stakleničkih plinova za najmanje 55 % do 2030. u skladu s Uredbom (EU) 2021/1119 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]).

(4) Brzo povećanje udjela energije iz obnovljivih izvora ključno je za rješavanje problema visokih cijena energije. Smanjeni fiksni troškovi i gotovo nikakvi varijabilni troškovi energije iz obnovljivih izvora znače da su troškovi električne energije iz obnovljivih izvora stabilniji i niži od troškova fosilnih goriva. Zbog ubrzanog uvođenja obnovljivih izvora energije Unija će se manje oslanjati na fosilna goriva, poglavito ona iz uvoza.

(5) Kako je utvrđeno u Komunikaciji „REPowerEU: zajedničko europsko djelovanje za povoljniju, sigurniju i održiviju energiju („Komunikacija REPowerEU") ([2]), brzo povećanje upotrebe energije iz obnovljivih izvora od presudne je važnosti za smanjenje ovisnosti Unije o fosilnim gorivima i postupno ukidanje potrošnje ruskog plina. Plan REPowerEU sadržava mjere kojima se to nastoji postići, kao i europski semestar, u kontekstu kojeg se predlažu preporuke za pojedine države članice o izdavanju dozvola prilagođene njihovim okolnostima.

(6) Komunikacijom REPowerEU uspostavljena je i inicijativa za ubrzani razvoj tržišta vodika kojom se udvostručuju ciljevi za 2030. u pogledu vodika iz obnovljivih izvora kako bi se smanjila ovisnost Unije o uvozu fosilnih goriva. Za proizvodnju 10 milijuna tona vodika iz obnovljivih izvora Uniji će do 2030. biti potrebni dodatni kapaciteti za proizvodnju energije iz obnovljivih izvora od 80 GW.

(7) Projekti u području energije iz obnovljivih izvora u načelu moraju dobiti odobrenje kako bi se mogla obavljati planirana djelatnost. Postupci izdavanja dozvola pridonose sigurnosti i zaštiti projekata. Međutim, složenost, raznolikost i prekomjerno trajanje tih postupaka velika su prepreka brzoj uspostavi potrebne proizvodnje obnovljive energije i postizanju povoljnijeg, sigurnijeg i održivijeg energetskog sustava Unije.

([1]) Uredba (EU) 2021/1119 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. lipnja 2021. o uspostavi okvira za postizanje klimatske neutralnosti i o izmjeni uredaba (EZ) br. 401/2009 i (EU) 2018/1999 („Europski zakon o klimi") (SL L 243, 9.7.2021., str. 1.).

([2]) Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Europskom vijeću, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „REPowerEU: zajedničko europsko djelovanje za povoljniju, sigurniju i održiviju energiju", COM(2022) 108 final.

(8) Kašnjenjem u postupcima odobravanja projekata ugrožava se pravodobno postizanje energetskih i klimatskih ciljeva i povećavaju troškovi projekata potrebni za to postizanje. Kašnjenja mogu dovesti i do gradnje manje učinkovitih postrojenja za proizvodnju energije iz obnovljivih izvora zbog dinamičnosti inovacija.

(9) Te su prepreke već utvrđene u Direktivi 2001/77/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([3]), kojom se od država članica zahtijevalo da ocijene postupke izdavanja dozvola kako bi se smanjile regulatorne i neregulatorne prepreke proizvodnji električne energije iz obnovljivih izvora. Direktivom 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([4]) uvedeni su zahtjevi za pojednostavnjenje administrativnih postupaka za nositelje projekata u području energije iz obnovljivih izvora. Direktivom (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ([5]) jačaju se ti zahtjevi. Njihovo potpuno i brzo prenošenje u nacionalno pravo svih država članica znatno pridonosi skraćivanju administrativnih postupaka i od najveće je važnosti i hitnosti.

(10) Komisija podupire države članice u okviru Instrumenta za tehničku potporu ([6]) pružanjem prilagođenog tehničkog stručnog znanja za izradu i provedbu reformi, uključujući one kojima se pojednostavnjuje okvir za postupke odobravanja i izdavanja dozvola za projekte u području energije iz obnovljivih izvora i promiče primjena korporativnih ugovora o kupnji energije za energiju iz obnovljivih izvora. Tehnička potpora, na primjer, uključuje jačanje administrativnih kapaciteta, usklađivanje zakonodavnih okvira i razmjenu relevantnih primjera najbolje prakse.

(11) Rokovi za postupak izdavanja dozvola utvrđeni u Direktivi (EU) 2018/2001 primjenjuju se ne dovodeći u pitanje obveze na temelju primjenjivog prava Unije o okolišu, sudske žalbe, pravne lijekove i druge postupke pred sudom te alternativne mehanizme za rješavanje sporova, izvansudske žalbe i pravne lijekove te se mogu produljiti vremenom trajanja takvih postupaka.

(12) Neprihvaćenost projekata u području energije iz obnovljivih izvora u javnosti još je jedna značajna prepreka njihovoj provedbi u mnogim državama članicama. Kako bi se riješio taj problem, trebalo bi uzeti u obzir potrebe i perspektive građana i društvenih dionika u svim fazama razvoja projekata u području obnovljive energije – od razvoja politika do prostornog planiranja i razvoja projekata – te poticati dobru praksu kojom bi se osigurala pravedna raspodjela različitih učinaka postrojenjâ među lokalnim stanovništvom.

(13) Većina prepreka povezanih s izdavanjem dozvola za projekte u području energije iz obnovljivih izvora i povezanu mrežnu infrastrukturu te dobri primjeri iz prakse za njihovo prevladavanje utvrđeni su na razini država članica.

(14) Pitanje administrativnih prepreka postalo je relevantnije zbog poboljšanja u pogledu drugih prepreka, kao što su troškovi tehnologije, koji su se drastično smanjili tijekom posljednjih deset godina, ili financiranje koje je olakšano zahvaljujući smanjenju troškova i sve većem broju korporativnih ugovora o kupnji energije iz obnovljivih izvora.

(15) Ovom se Preporukom nastoji riješiti to pitanje i poziva na pronalaženje rješenja unutar postojećeg pravnog okvira. Njome se ne dovodi u pitanje pravo Unije, posebno u području energetike i okoliša, ni obveze koje iz njega proizlaze. Njome se isto tako ne dovode u pitanje pravila Unije o tržišnom natjecanju, posebno članci 101., 102. i 106. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, ni Komisijina praksa odlučivanja u provedbi pravila Unije o tržišnom natjecanju.

(16) Uz ovu Preporuku donesen je zakonodavni prijedlog za izmjenu i jačanje odredaba Direktive (EU) 2018/2001 koje se odnose na administrativne postupke. Budući da je nužno ubrzati provedbu projekata u području energije iz obnovljivih izvora, države članice trebale bi što prije početi utvrđivati prikladna kopnena i morska područja i pripremiti planove za osobito prikladna područja („glavna područja za proizvodnju energije iz obnovljivih izvora”) u skladu s člankom 15.b Prijedloga o izmjeni Direktive (EU) 2018/2001 u pogledu izdavanja dozvola.

([3]) Direktiva 2001/77/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2001. o promicanju električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora energije na unutarnjem tržištu električne energije (SL L 283, 27.10.2001., str. 33.).

([4]) Direktiva 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL L 140, 5.6.2009., str. 16.).

([5]) Direktiva (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora (SL L 328, 21.12.2018., str. 82.).

([6]) Uredba (EU) 2021/240 Europskog parlamenta i Vijeća od 10. veljače 2021. o uspostavi Instrumenta za tehničku potporu (SL L 57, 18.2.2021., str. 1).

(17) Prostorno planiranje morskog područja ključan je alat za utvrđivanje budućih područja za uporabu energije iz obnovljivih izvora kao i za olakšavanje višestruke upotrebe pomorskog prostora, uključujući očuvanje i zaštitu morskog okoliša. U skladu s Direktivom o prostornom planiranju morskog područja ([7]) države članice moraju do 31. ožujka 2021. donijeti nacionalne prostorne planove morskog područja. Komisija poziva države članice koje još nisu u potpunosti provele Direktivu o prostornom planiranju morskog područja da izrade i donesu svoje nacionalne planove ([8]).

(18) Prepreke koje proizlaze iz postupaka izdavanja dozvola mogle bi utjecati i na buduće uvođenje inovativnih tehnologija dekarbonizacije potrebnih za postizanje klimatske neutralnosti. Uspostavom regulatornih sigurnih okruženja, odnosno testiranjem inovativnih tehnologija, proizvoda, usluga ili pristupa koji nisu potpuno usklađeni s postojećim pravnim i regulatornim okvirom u stvarnom okruženju, mogle bi se poduprijeti inovacije i olakšati naknadna prilagodba regulatornog okruženja u kojem bi one bile moguće.

(19) Razvoj projekata u području energije iz obnovljivih izvora koji se djelomično ili u potpunosti financiraju na temelju korporativnih ugovora o kupnji pomoći će ubrzati upotrebu energije iz obnovljivih izvora. Korporativnim ugovorima o kupnji osiguravaju se i izravne koristi krajnjim potrošačima, među ostalim pružanjem konkurentne i predvidljive cijene energije i doprinosom društveno odgovornom poslovanju poduzeća u Uniji.

(20) Unatoč stalnom povećanju broja korporativnih ugovora o kupnji u posljednjih pet godina, postotak projekata u području energije iz obnovljivih izvora koje izravno financiraju korporativni kupci iznosi samo 15–20 % godišnjeg tržišta. Primjena korporativnih ugovora o kupnji isto je tako uglavnom ograničena na određene države članice, na električnu struju kao izvor energije i na velika multinacionalna poduzeća usmjerena na potrošače.

(21) Uz ovu Preporuku Komisija putem baze za geoprostorne podatke o energiji i industriji ([9]) (*Energy and Industry Geography Lab*, EIGL) stavlja na raspolaganje i digitalno konsolidirane skupove podataka o širokom rasponu relevantnih energetskih i okolišnih čimbenika kako bi pomogla državama članicama u utvrđivanju „glavnih područja” za proizvodnju energije iz obnovljivih izvora za brzo uvođenje novih projekata u području energije iz obnovljivih izvora. Komisija namjerava i nadalje razviti taj alat za mapiranje uključivanjem dodatnih skupova podataka i poveznica s digitalnim alatima država članica za prostorno planiranje.

DONIJELA JE OVU PREPORUKU:

DEFINICIJA

1. Za potrebe ove Preporuke i pratećih smjernica smatra se da projekti u području energije iz obnovljivih izvora obuhvaćaju postrojenja za proizvodnju energije iz obnovljivih izvora kako su definirana u Direktivi o energiji iz obnovljivih izvora (uključujući energiju u obliku vodika iz obnovljivih izvora), kao i sredstva potrebna za njihovo priključivanje na mrežu i skladištenje proizvedene energije.

BRŽI I KRAĆI POSTUPCI

2. Države članice trebale bi osigurati da planiranje, izgradnja i rad postrojenja za proizvodnju energije iz obnovljivih izvora, njihovo priključivanje na elektroenergetsku, plinsku i toplinsku mrežu te na povezanu mrežu i sredstva za skladištenje ispunjavaju uvjete za najpovoljniji mogući postupak planiranja i izdavanja dozvole te da se smatraju da su od prevladavajućeg javnog interesa i interesa javne sigurnosti, imajući u vidu zakonodavni prijedlog o izmjeni i jačanju odredaba Direktive (EU) 2018/2001 u vezi s administrativnim postupcima i ne dovodeći u pitanje pravo Unije.

3. Države članice trebale bi utvrditi jasno definirane, ubrzane i najkraće moguće rokove za sve korake potrebne za izdavanje dozvola za izgradnju i rad postrojenja povezanih s energijom iz obnovljivih izvora, navodeći slučajeve u kojima se takvi rokovi mogu produljiti i pod kojim okolnostima. Države članice trebale bi utvrditi obvezujuće

([7]) Direktiva 2014/89/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o uspostavi okvira za prostorno planiranje morskog područja (SL L 257, 28.8.2014., str. 135.).

([8]) Usp. Izvješće Komisije o napretku u provedbi Direktive o prostornom planiranju morskog područja, COM(2022) 185 od 3. svibnja 2022.

([9]) https://energy-industry-geolab.jrc.ec.europa.eu/.

maksimalne rokove za sve relevantne faze postupka procjene utjecaja na okoliš. Trajanje postupaka izdavanja dozvola za ugradnju opreme za solarnu energiju u građevine trebalo bi ograničiti na najviše tri mjeseca.

4. Države članice trebale bi utvrditi rokove i posebna postupovna pravila kako bi se osigurala učinkovitost pravnih postupaka povezanih s pristupom pravosuđu za projekte u području energije iz obnovljivih izvora.

5. Države članice trebale bi uspostaviti jedinstven postupak podnošenja zahtjeva za cijeli administrativni postupak podnošenja zahtjeva i izdavanja dozvola. Zahtjevima koji se podnose istodobno trebalo bi dati prednost pred zahtjevima podnesenima uzastopno ako su potrebna različita odobrenja, među ostalim za povezane projekte mreža.

6. Države članice trebale bi podnositeljima zahtjeva omogućiti ažuriranje specifikacija u pogledu tehnologije svojih projekata u razdoblju između podnošenja zahtjeva za dozvolu i izgradnje postrojenja kako bi se olakšala primjena inovativnih tehnologija.

7. Pri provedbi ovih preporuka države članice trebale bi se koristiti praksama opisanima u poglavlju I. odjeljku 2. smjernica iz Priloga ovoj Preporuci.

OLAKŠAVANJE SUDJELOVANJA GRAĐANA I ZAJEDNICE

8. Države članice trebale bi poticati sudjelovanje građana, među ostalim iz kućanstava s nižim i srednjim primanjima, i energetskih zajednica u projektima u području energije iz obnovljivih izvora te poduzeti mjere kojima će se potaknuti da lokalne zajednice imaju koristi od energetske tranzicije, čime bi se povećala potpora i sudjelovanje javnosti.

9. Države članice trebale bi uvesti pojednostavnjene postupke izdavanja dozvola za zajednice obnovljive energije, među ostalim za priključivanje postrojenja u vlasništvu zajednica na mrežu, i što više smanjiti složenost postupaka i broj zahtjeva koje treba ispuniti pri izdavanju dozvola za proizvodnju, među ostalim za potrošače vlastite obnovljive energije.

10. Pri provedbi ovih preporuka države članice trebale bi se koristiti praksama opisanima u poglavlju I. odjeljku 5. točki (c) i odjeljku 6. točki (a) smjernica iz Priloga ovoj Preporuci.

POBOLJŠANJE UNUTARNJE KOORDINACIJE

11. Države članice trebale bi osigurati racionalizaciju i učinkovitu koordinaciju među nadležnim tijelima na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini u pogledu njihovih uloga i odgovornosti, kao i primjenjivog zakonodavstva, propisa i postupaka za odobravanje projekata u području energije iz obnovljivih izvora.

12. Države članice trebale bi uspostaviti jedinstvenu kontaktnu točku za izdavanje dozvola za projekte u području energije iz obnovljivih izvora, kako je propisano Direktivom (EU) 2018/2001, tako da se uključe samo nužna tijela i maksimalno poveća učinkovitost, uzimajući u obzir javna sredstva i pogodnosti koncentriranja tehnološkog, okolišnog i pravnog stručnog znanja.

13. Države članice trebale bi uvesti pravila prema kojima izostanak odgovora nadležnog tijela ili nadležnih tijela u utvrđenim rokovima rezultira prihvaćanjem određenog zahtjeva u relevantnoj fazi postupka izdavanja dozvola za projekte u području energije iz obnovljivih izvora (tzv. „pozitivna šutnja administracije”), osim ako se njihov odgovor zahtijeva zakonodavstvom Unije ili nacionalnim zakonodavstvom.

14. Pri provedbi ovih preporuka države članice trebale bi se koristiti praksama opisanima u poglavlju I. odjeljku 3. smjernica iz Priloga ovoj Preporuci.

JASNI I DIGITALIZIRANI POSTUPCI

15. Države članice trebale bi podnositeljima zahtjeva na početku postupka izdavanja dozvola za projekte u području energije iz obnovljivih izvora staviti na raspolaganje jasne, potpune i transparentne informacije o svim zahtjevima i fazama postupka, uključujući informacije o žalbenim postupcima.

16. Države članice trebale bi uvesti potpuno digitalne postupke izdavanja dozvola i e-komunikaciju kako bi se zamijenila uporaba papira. Relevantne informacije trebale bi biti dostupne nositeljima projekata na jednom mjestu kao dio internetskog priručnika o postupcima, uključujući predloške za zahtjeve, studije zaštite okoliša i podatke o okolišu, kao i informacije o mogućnostima sudjelovanja javnosti i administrativnim pristojbama.

17. Pri provedbi ovih preporuka države članice trebale bi se koristiti praksama opisanima u poglavlju I. odjeljku 3. smjernica iz Priloga ovoj Preporuci.

DOSTATNI LJUDSKI RESURSI I VJEŠTINE

18. Države članice trebale bi osigurati dovoljan broj odgovarajućeg osoblja s relevantnim vještinama i kvalifikacijama za tijela koja izdaju dozvole i tijela nadležna za procjenjivanje utjecaja na okoliš.

19. Države članice trebale bi iskoristiti mogućnosti financiranja na razini Unije i na nacionalnoj razini dostupne za usavršavanje i prekvalifikaciju, posebno na regionalnoj i lokalnoj razini, te razmotriti osnivanje saveza za sektorsku suradnju u području vještina kako bi se riješio problem nedostatka vještina osoblja koje radi na postupcima izdavanja dozvola i procjenama utjecaja na okoliš.

20. Pri provedbi ovih preporuka države članice trebale bi se koristiti praksama opisanima u poglavlju I. odjeljku 4. smjernica iz Priloga ovoj Preporuci.

BOLJE UTVRĐIVANJE I PLANIRANJE LOKACIJA ZA PROJEKTE

21. Države članice trebale bi brzo utvrditi prikladna kopnena i morska područja za projekte u području energije iz obnovljivih izvora razmjerno nacionalnim energetskim i klimatskim planovima i njihovu doprinosu postizanju revidiranog cilja u pogledu energije iz obnovljivih izvora do 2030. U okviru tog postupka mapiranja trebalo bi odrediti ograničena i jasno definirana područja kao posebno pogodna za razvoj energije iz obnovljivih izvora (glavna područja za proizvodnju energije iz obnovljivih izvora), pritom što više izbjegavajući ekološki vrijedna područja i dajući prednost, među ostalim, degradiranom zemljištu koje se ne može upotrijebiti za poljoprivredu. U tu se svrhu države članice potiču da upotrebljavaju ažurirane skupove podataka dostupne u bazi za geoprostorne podatke o energiji i industriji ([10]) (EIGL).

22. Države članice trebale bi „zone isključenja”, na kojima se ne mogu razvijati projekti u području energije iz obnovljivih izvora, ograničiti na nužni minimum. Trebale bi pružiti jasne i transparentne informacije s utemeljenim obrazloženjem o ograničenjima povezanima s udaljenošću od stambenih zona i zona vojnog ili civilnog zrakoplovstva. Ograničenja bi se trebala temeljiti na dokazima i biti osmišljena tako da se ispuni njihova predviđena svrha uz istodobno maksimalno povećanje dostupnosti prostora za razvoj projekata, uzimajući u obzir druga ograničenja prostornog planiranja.

23. Države članice trebale bi pojednostavniti zahtjeve u pogledu procjena utjecaja na okoliš za projekte u području energije iz obnovljivih izvora u mjeri u kojoj je to pravno moguće, primjenjujući dostupne tehničke smjernice o usklađivanju upotrebe energije iz obnovljivih izvora i zakonodavstva Unije o okolišu te integrirajući procjenu utjecaja na okoliš s drugim primjenjivim procjenama u pogledu okoliša u zajednički postupak. Države članice trebale bi sustavno primjenjivati utvrđivanje opsega ([11]) ili ga učiniti obveznim kako bi se poboljšala kvaliteta postupka procjene utjecaja na okoliš.

([10]) https://ec.europa.eu/energy-industry-geography-lab.

([11]) Utvrđivanje opsega znači davanje mišljenja o opsegu i razini podrobnosti informacija o okolišu koje se dostavljaju u obliku izvješća o procjeni utjecaja na okoliš.

24. Države članice trebale bi osigurati da ubijanje ili uznemiravanje pojedinačnih primjeraka divljih ptica i zaštićenih vrsta u skladu s Direktivom Vijeća 92/43/EEZ ([12]) nije prepreka razvoju projekata u području energije iz obnovljivih izvora tako što će se od takvih projekata zahtijevati da prema potrebi uključe mjere ublažavanja kako bi se u najvećoj mogućoj mjeri učinkovito spriječilo ubijanje ili uznemiravanje, pratiti učinkovitost takvih projekata i, s obzirom na informacije dobivene praćenjem, poduzeti daljnje mjere potrebne kako bi se onemogućio negativan utjecaj na populaciju dotičnih vrsta. Ako se to učini, slučajno ubijanje ili uznemiravanje pojedinačnih primjeraka ne bi se trebalo smatrati namjernim i stoga ne bi trebalo biti obuhvaćeno člankom 12. stavkom 1. Direktive 92/43/EEZ ni člankom 5. Direktive 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([13]).

25. Države članice trebale bi poticati rano uključivanje javnosti u definiranje prostornih planova, promicati višestruku upotrebu lokacija i osigurati transparentnost o tome gdje i kako se mogu izgraditi ili ugraditi postrojenja za energiju iz obnovljivih izvora, uključujući mala postrojenja na lokalnoj razini. Države članice trebale bi provoditi koordinirano planiranje mreža i kapaciteta za proizvodnju energije iz obnovljivih izvora na svim razinama, uključujući u kontekstu regionalne suradnje.

26. Pri provedbi ovih preporuka države članice trebale bi se koristiti praksama opisanima u poglavlju I. odjeljku 5. smjernica iz Priloga ovoj Preporuci.

JEDNOSTAVNIJE PRIKLJUČIVANJE NA MREŽU

27. Države članice trebale bi provoditi dugoročno planiranje mreža i ulaganja u skladu s planiranim proširenjem kapaciteta za proizvodnju energije iz obnovljivih izvora, uzimajući u obzir buduću potražnju i cilj klimatske neutralnosti.

28. Države članice trebale bi uspostaviti pojednostavnjene postupke za obnovu kapaciteta postojećih postrojenja za proizvodnju energije iz obnovljivih izvora, uključujući pojednostavljene postupke procjene utjecaja na okoliš, te uvesti jednostavan postupak obavješćivanja o njihovom priključivanju na mrežu ako se ne očekuje njihov znatan negativni utjecaj na okoliš ili društvo.

29. Države članice trebale bi osigurati da operatori sustava: i. primjenjuju transparentan i digitalan postupak za zahtjeve za priključenje na mrežu; ii. dostave informacije o mrežnim kapacitetima; i iii. optimiziraju upotrebu kapaciteta mreže omogućivanjem da se u mreži koriste elektrane u kojima se kombinira više komplementarnih tehnologija.

30. Države članice trebale bi osigurati pravnu sigurnost za prenamjenu cjevovoda za prirodni plin u cjevovode za vodik tako što će jasno navesti koja će odobrenja biti potrebna i omogućiti daljnje važenje postojećih odobrenja.

31. Pri provedbi ovih preporuka države članice trebale bi se koristiti praksama opisanima u poglavlju I. odjeljku 6. smjernica iz Priloga ovoj Preporuci.

INOVATIVNI PROJEKTI

32. Države članice potiču se da uspostave regulatorna sigurna okruženja za odobravanje ciljanih izuzeća od nacionalnog, regionalnog ili lokalnog zakonodavnog ili regulatornog okvira za inovativne tehnologije, proizvode, usluge ili pristupe kako bi se olakšalo izdavanje dozvola kao potpora upotrebi i integraciji tehnologija za proizvodnju energije iz obnovljivih izvora, skladištenja i drugih tehnologija dekarbonizacije, u skladu sa zakonodavstvom Unije.

([12]) Direktiva Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL L 206, 22.7.1992., str. 7.).
([13]) Direktiva 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o očuvanju divljih ptica (SL L 20, 26.1.2010., str. 7.).

OLAKŠAVANJE PRIMJENE UGOVORA O KUPNJI ENERGIJE

33. Države članice trebale bi brzo ukloniti sve neopravdane administrativne ili tržišne prepreke korporativnim ugovorima o kupnji energije iz obnovljivih izvora, ponajprije kako bi mala i srednja poduzeća ubrzano primjenjivala korporativne ugovore o kupnji energije iz obnovljivih izvora.

34. Države članice trebale bi osmisliti, planirati i provesti programe potpore – i jamstva o podrijetlu – tako da budu usklađeni s korporativnim ugovorima o kupnji energije iz obnovljivih izvora, da ih dopunjuju i omoguće njihovu primjenu.

35. Pri provedbi ovih preporuka države članice trebale bi se koristiti praksama opisanima u poglavlju II. smjernica iz Priloga ovoj Preporuci.

PRAĆENJE, IZVJEŠĆIVANJE I PREISPITIVANJE

36. Države članice trebale bi uspostaviti kontaktnu točku kojoj je zadaća redovito pratiti glavne slabe točke postupaka izdavanja dozvola i rješavati probleme s kojima se susreću nositelji projekata u području energije iz obnovljivih izvora.

37. Države članice trebale bi izvješćivati Komisiju svake dvije godine počevši od ožujka 2023., u sklopu integriranih nacionalnih energetskih i klimatskih izvješća o napretku koja se dostavljaju u skladu s člankom 17. Uredbe (EU) 2018/1999 Europskog parlamenta i Vijeća ([14]), o svim dostupnim detaljnim informacijama o stanju provedbe ove Preporuke.

38. Komisija će preispitati provedbu ove Preporuke dvije godine nakon donošenja i procijeniti jesu li potrebne dodatne mjere, uzimajući u obzir informacije koje dostave Države članice.

Sastavljeno u Bruxellesu 18. svibnja 2022.

Za Komisiju
Kadri SIMSON
Članica Komisije

([14]) Uredba (EU) 2018/1999 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o upravljanju energetskom unijom i djelovanjem u području klime, izmjeni uredaba (EZ) br. 663/2009 i (EZ) br. 715/2009 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva 94/22/EZ, 98/70/EZ, 2009/31/EZ, 2009/73/EZ, 2010/31/EU, 2012/27/EU i 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 2009/119/EZ i (EU) 2015/652 te stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 328, 21.12.2018., str. 1.).